

تاثیر آموزش مهارت‌های زندگی بر تعارضات خانوادگی و امید به زندگی در والدین دارای فرزندان کم توان ذهنی

آرزو علی آبادیان^۱

۱. استاد یار، مؤسسه آموزش عالی علوم و فناوری آریان، بابل، ایران

ملکه رجبعلی نیا^۲

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد، روانشناسی عمومی، مؤسسه آموزش عالی علوم و فناوری آریان

چکیده

هدف از این پژوهش تاثیر آموزش مهارت‌های زندگی بر تعارضات خانوادگی و امید به زندگی در والدین دارای فرزندان کم توان ذهنی است. این پژوهش از لحاظ هدف کاربردی و از نظر روش توصیفی-پیمایشی است. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه والدین دارای فرزندان کم توان ذهنی هستند که در شهرستان بابل به دفتر مشاوره خانواده مراجعه نموده اند. نمونه آماری تعداد ۳۰ نفر به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شده که در دو گروه آزمایش و کنترل ۱۵ نفری قرار گرفته اند. از آنجا که طرح پژوهش شبه آزمایشی از نوع دو گروهی ناهمسان با پیش آزمون و پس آزمون می باشد آزمودنی‌های گروه آزمایش طی دوره‌ای مورد آموزش و پیگیری با گروه کنترل در نظر گرفته می شود. جایگزینی نمونه‌ها در گروه کنترل و آزمایش تصادفی بود. برای جمع آوری داده‌های پژوهش از سه پرسشنامه سلامت عمومی گلدنبرگ (۱۹۷۲)، تعارضات خانوادگی کارلسون و همکاران (۲۰۰۰)، پرسشنامه امید به زندگی اشناپدر و همکاران (۱۹۹۱) و برای آموزش مهارت‌های زندگی طی ۱۰ جلسه، هر جلسه به مدت ۲ ساعت در گروه آزمایش اجرا شد. جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات از دو روش آمار توصیفی و استنباطی بهره گرفته شد. در زمینه آمار توصیفی از آماره‌های توزیع فراوانی، فراوانی درصدی، میانگین و انحراف استاندارد برای توصیف متغیرهای دموگرافیکی و از تحلیل کوواریانس چند متغیره مانکوا در محیط نرم افزاری SPSS22 استفاده گردیده است. نتایج نشان داد آموزش مهارت‌های زندگی بر تعارضات خانوادگی و امید به زندگی در والدین دارای فرزندان کم توان ذهنی تاثیر مثبت و معناداری وجود دارد.

کلمات کلیدی: آموزش مهارت‌های زندگی، تعارضات خانوادگی، امید به زندگی، والدین